

Den høitærede Formand har formodentlig ikke hørt alle de foregaaende Dele af Debatten og derfor ikke forstaaet, at en saadan Udtalelse ikke kunde opfattes paa anden Maade, end jeg her har godtgjort, men jeg for mit Vedkommende har ikke kunnet lade det gaa hen uden at nedlægge en bestemt Protest derimod.

Første Viceformand (Høgsbrø): Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har været berettiget til at lægge den Sigteelse i de faldne Utringer, som han nu mente at finde deri.

Ordføreren (Bøffen): Jeg vil gjøre et Par Bemærkninger overfor den høitærede Krigs- og Marineminister; de skulle være meget korte. Det Veste af, hvad den høitærede Minister fremsatte, er jo allerede udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Tvermoes), saa at naar jeg har svaret det sidstnævnte ærede Medlem, vil jeg ogsaa kunne antage dermed at have besvaret den høitærede Ministers Udtalelser. Der er dog et Par enkelte Ting, jeg udtryffeligt maa nævne. Den høitærede Ministers Bemærkninger om Kommissionen og Kommissoriet have vist været overflødige, efterat han har hørt mine Udtalelser idag. Om mine Udtalelser igaar kunne misforstaaes, skal jeg lade staa hen, men mine Udtalelser idag kunne i alt Fald ikke misforstaaes. Naar den høitærede Minister mente, at der kunde ligge en Fornærmelse imod Ministeren deri, at jeg havde udtalt, at Kommissoriet paa lagde Kommissionens Medlemmer at holde sig indenfor en vis Plan, ser jeg ikke, at der deri kan være nogen som helst Fornærmelse. (Krigs- og Marineministeren: Det er ikke stet!) Kommissoriet siger jo udtryffeligt, at Kommissionen ikke maa arbejde udenfor den givne Basis af Regjeringens Forsvarsplan, og det er det, jeg har udtalt, og jeg veed ikke, at der deri kan være noget Fornærmeligt. Det er en Kjendsgjerning, som jeg nævner, og den fastholder jeg, saaledes som der jo ogsaa i Betænkningen udtryffeligt citeres Kommissoriets Ord, og jeg har fremhævet det for at gjøre det klart, at det Resultat, Kommissionen i den Henseende er kommet til, kan ikke fremhøves som Vidnesbyrd om Regjeringsplanens Hensigtsmæssighed; thi det var paa Forhaand givet, at den skulde værdes (Afkyrdelse af Krigs- og Marineministeren). Den høitærede Minister kan ikke forstaa det. Maa jeg da oplæse Kommissoriets Ord, som ere citerede i Betænkningen. Det hedder, at dens eventuelle For-

slag skulde være „baserede paa den Forsvarsplan for Landet, der fremkom som et Resultat af Kommissionsforhandlingerne i 1872, og som har fundet sit Udtryk i Forsvarsplanen af 1879, der ledsagede Hærlovsforlaget af samme Aar, og i de Bemærkninger, der ledsagede Befæstningslovsforlaget af 1882“. Jeg tror, at disse Ord ere saa tydelige, at derom kan der ikke disputeres, at Kommissionens Besvielse er indskrænket indenfor Rammen af Regjeringens Forsvarsplan og kan altsaa ikke paaberabes som Vidnesbyrd om denne Plans Rigtighed. Denne Betragtning forekommer mig saa klar, at jeg ikke fortaar, hvorledes den kan forstaaes paa anden Maade, og endnu langt mindre, at den kan opfattes som en Fornærmelse. — Den høitærede Minister fremsatte nogle Bemærkninger om Dragør Havn, hvorefter det skulde synes, at jeg havde gjort mig skyldig i rene Urimeligheder. Han mente nemlig, at jeg skulde have tænkt paa, at Pantserstibe kunne løbe ind i Dragør Havn og der gjøre en frygtelig Ravage. Nei, den Tanke er aldrig faldet mig ind. Naar jeg har sagt, at Maglebylille Fort efter Planen i Sjor var beregnet paa, at man skulde kunne bestrytte Dragør Havn med pantserbrydende Skjts, saa var det, vel at mærke, til den foregaaende Plan, jeg sigtede, men det er det Ulykkelige ved disse Planer, at den, der er det ene Aar, synes man ikke at ville staa ved det næste Aar. Vi kunne kun holde os til, hvad der fremgaar af Bilagerne som Forudsætninger, Motiver og udførligt udviklede Planer, som vi have haft som Oplysninger. Jeg indser, at der kan have været fuld Frihed til hin Beregning, thi det er klart, som ogsaa den nuværende Kommission udtaler, at et Udfibningssted, hvor der kan udfibes Beleiringsmateriel, maa stadig dækkes. Nu foreslaas det, at den Dækning, som skulde finde Sted ved pantserbrydende Skjts, skal tages bort, og at man skal nøies med den Dækning, der kan faas uden pantserbrydende Skjts, og saa fjernes det efter Kommissionens Forslag i Aar mere end efter Forslaget i Sjor. Overfor dette forekommer det mig utvilsomt, at man senere eller tidligere vil vende tilbage til det samme Krav om Beskytning med pantserbrydende Skjts, thi kunne Pantserstibe lægge sig udenfor Dragør Havn uantastede, saa kan Udfibning af Beleiringsmateriel finde Sted under en meget virksom Beskyttelse. — Den høitærede Minister gif dernæst over til at omtale Sløfningen foran Fæstningen og mente, at de Oplysninger, vi i sin Tid havde faaet om Udfæstningen af de fornødne Sløfningarbejder, kunde ikke sammenlignes med det nu Forelig-